

EESSÕNA



Sellesse raamatusse on koondatud anekdoote, lühikesi naljalugusid mitmelt maalt ja erinevate rahvaste varasalvest.

Ajast aega on anekdoodil olnud mingi selamatatu maagiline võlu ja külgetõmme. See on alati andnud inimesele jõudu, kutsunud esile positiivseid emotsioone, kaotanud vaenu ja halva meeleolu. Anekdoot vabastab inimese üksindusest ja annab võimaluse nautida kõige suuremat luksust – inimestevahelise suhtlemise luksust.

Keegi ei tea anekdootide autoreid, kuid kõigile meeldib neid lugeda, kuulata ning, mis veelgi põnevam, – teistele edasi rääkida.

Tunneme suurepäraseid anekdoodivestjaid, samas kirume vaikselt iseennast, et miks see või teine tore lugu endale meelde ei jää, saamaks ka ise teiste ees veidi oma hea edasirääkimisoskusega hiilata.

Kuid ei maksa meelt heita. Selleks ongi antud kogumik mõeldud, et meeldinud nali seda



lugedes varblase moodi lendu ei tõuseks ega ununeks, vaid seda saaks ikka ja jälle lugeda ning siis vajalikul hetkel ja sobivas kohas ka teistele esitada.

Loodan ja usun, et iga lugeja leiab siit midagi tervistkosutavalt naljakat ja lahedat, rõõmustades nõndaviisi nii ennast kui ka teisi.



Kultusaneekdoot:

Mis vahe on pessimistil ja optimistil?

Pessimist arvab, et hullemaks enam minna ei saa, aga optimist vaidleb rõõmsalt vastu: "Saab küll, saab küll!"



PEREKOND ja KODU

Mees ja naine sisenevad kauplusse. Mees ütleb müüjale:

“Andke mulle 200 grammi vorsti minu koera jaoks.”

“Kallis, meil ei ole ju koera,” ütleb naine.

“Ära haugu!”



Noores perekonnas on tüli. Naine karjub:

“Jäta juba ükskord oma egoistlikud harjumused – minu naine, minu korter, minu palk... Aina minu ja minu! Saa ometi aru, on ainult üks sõna ja see on – meie! Muide, mida sa otsid meie kapist?”

“Meie habemeajamismasinat.”



Ämm valmistub hinge heitma. Vaatab akna poole ja räägib:

“Milline fantastiline päikeseloojang...”

Väimees: “Mammi, ei maksa kõrvale kalduda. Tegelege oma asjaga.”



Külatine räägib murelikult perenaisele:

“Teie koer vaatab mind kuidagi tigeda pilguga.”

“Ärge tehke väljagi. Ta vaatab alati niiviisi neid, kes tema kausist söövad.”



Pärast aasta aega kestnud abielu:

“Ma ei eita, et lubasin sulle kullamägesid, kuid pesumasinast küll juttu ei olnud!”



“Annake, kas isa tuli eile kainelt koju?”

“Ei tea, aga ta küsis minult peeglit, et vaadata, kes tuli.”



8 ◆ Perekond ja kodu ◆

“Tule mulle naiseks.”

“Hästi,” vastab neiu.

Vaikus. Lõpuks ei pea neiu vastu:

“Miks sa enam midagi ei ütle, kallis?”

“Ma ütlesin juba niigi liiga palju,” vastab noormees.



“Sa oled nii lahkeks muutunud,” kiidab ämm oma väimeest. “Isegi see on sul meeles, kui ma kunagi mainisin, et olen valmis hea šampuse eest pool elu andma.”

“Ja-jaa, sellepärast ma tõingi kohe kaks pudelit!”



Tütrega sisenab õnnelik isa.

“Ma tulen sinu juurde, tütreke, suure rõõmusõnumiga. Frank helistas mulle töö juurde ja palus sinu kätt!”

“Ma ju ütlesin talle: ma ei taha emast lahkuda!”

“Aga milleks lahkuda? Sa võid ta kaasa võtta!”



Mees saabub komanderingust. Naine on segaduses. Enne magamaminekut läheb mees rõdule suitsu tegema ja näeb seal trussikutes meest.

“Mida teie siin teete?”

“Ah, teate, ma olen tegelikult langevarjur, jäin juhtumisi teie rõdu külge kinni...”

“Jah? No pole midagi, ennegi on siin käinud küll langevarjurid, küll geoloogid, kes klosetipotist naftat otsivad...”



Naine ohkab raskelt:

“Kuidas küll kõik on ära tüüdanud! Tahaks teha midagi täiesti ebatavalist, midagi, mida ma pole kunagi elus teinud...”

“Hästi,” reageerib mees kiiresti, “nõelu siis mu sokid ära.”



“Ema,” küsib väike poiss, “miks isa ütleb kogu aeg tädi Žannale: mu armas ingel? Tal ei ole ju tiibu.”

“Küll sa varsti näed, kuidas tädi Žanna meie kodust välja lendab.”



Naine mehele: "Oleksin võinud parem saatanale mehele minna, kui sulle!"

"Kas sa siis ei tea, et sugulaste vahel on abielud keelatud?"



Tütar, kes on hiljuti mehele läinud, küsib emalt:

"Ema, mida sa teed lõunasöögiga, kui see isale ei maitse?"

"Jätan selle õhtusöögiks..."



Mees saabub koju, olles korralikult nina täis võtnud. Koridoris näeb ta end peeglist, läheb vihast näost punaseks ja karjub:

"Ahaa, sina kasutasid minu äraolekut ja tulid mu naise juurde. Lase siit kohe jalga!"

Peegelpilt ei tee väljagi. Siis tõstab mees oma jalutuskepi ja virutab sellega suures kaares vastu peeglit, mis nüüd loomulikult tuhandeks killuks puruneb.

"No näed, ma ju käskisin sul siit end koristada, vaata nüüd, mis su prillidest järele jäi!"



“**Millega su eiline tüli** naisega lõppes?” küsivad sõbrad oma kamraadilt.

“Ta roomas põlvili minu juurde,” vastab too uhkelt.

“Ja mida ta sulle ütles?”

“Roni voodi alt välja, sa alatu argpüks.”



“**Kallis, ma olen nii rõõmus**, et sind kohtasin! Kõik need kümme aastat, mil me pole teineteist näinud, meenutasin ma sind sageli...”

“Ja mille üle sa nii väga rõõmustad? Ma abiellusin ju teisega!”

“Just see mind rõõmustabki!”



“**Šotlastest pererahvas istub** lauas ja joob teed. Saabub külaline. Ta kutsutakse lauda.

“Tohin ma käsi pesta?” küsib külaline.

“Kas te pesete käsi seebiga?” küsib perenaine vastu.

“Seebiga.”

“Siis joote teed ilma suhkruta.”





Isa kasvatab poega:

“Sinu aastates oli Lincoln juba oma linna kõige tublim poiss!”

“Aga sinu aastates, isa, oli ta juba president!”



“Ma nõuan lahutust.” Me naisega ei leia ühist keelt.”

“Võib-olla pöördute tõlgi poole...”



“Isa,” küsib poeg kaptenist isalt, “kas on õige, et sõjaväelased jäävad rahulikuks igas olukorras?”

“Täpselt nii,” vastab isa.

“Siis ma näitan sulle oma päevikut.”



Šotlane loeb raamatut. Aeg-ajalt kustutab ta natukeseks ajaks tule, pärast paneb aga uuesti põlema.

“Mida sa teed?” küsib naine.

“Lehti võib ka pimedas pöörata.”



“~~Ēma, ma nāgin,~~ kuidas isa viis jalutama kahte politseinikku. Nad hoidsid tal kätest kinni!”



~~Insener Ivanov saab~~ kaks sanatooriumituisikut. Ühe annab ta oma naisele, aga teise – armukesele. Kui naine tagasi saabub, uurib Ivanov, kuidas muljed on.

“Oli väga igav ja üksluine,” vastab too ja näitab talle fotosid.

Mees silmitseb neid ja palub jutustada üksikasjalikumalt. Kui järjekord jõuab armukese kätte, ütleb naine:

“See oli kõige vääratum naine meie hulgas. Ta tegi tutvust järjest kõigi meestega.”

Nördinud mees läheb armukese juurde. Ka too kurdab, et puhkus möödus väga igavalt ja üksluiselt ning näitab fotosid. Mehe abikaasat iseloomustab ta nii:

“Aga tema oli kõige väarikam naine.”

Mees rõõmustab, paneb fotod kõrvale ja märgib:

“No see naine on ju päris sümpaatne...”

“Jah!” noogutab armuke tunnustavalt. “Seda enam, et ta oli kogu aeg koos oma abikaasaga.”



Emal kiidab peigmehele oma tüdarta:

“Te ainult kuulake, kuidas ta klaverit mängib! Ta teeb ka süüa täpselt samamoodi...”

“Pole hullu, me hakkame väljas söömas käima.”



Perenaine kostitab külalist kohviga. Too paneb tassi ühe, seejärel teise, kolmanda, neljanda, viienda, kuuenda ja seitsmenda tüki suhkrut ning lõpuks murrab kaheksanda tüki pooleks, ühe poole paneb tassi, teise tagasi suhkrutoosi. Märgates perenaise imestunud pilku, selgitab külaline:

“Ma olen alati kaheksa tükki suhkrut pannud, aga arst avastas mul suhkurdiabeedi ja veenis mind kärpima seda normi vähemalt poole võrra...”



“Kallis, miks sa oled meie abielu vastu? Kas minu palgast sulle siis ei piisa?”

“Minule piisab küll, kuid millest kavatsed sina elada?”





SISUKORD

Eessõna	5
Perekond ja kodu	7
Meditsiin	22
Sõjavägi ja lennundus	40
Politsei ja liiklus	50
Kohus ja vangla	59
Firmad ja pangad	77
Poliitika	92
Varia	98
Lasteaed, kool, ülikool	147
Muistsed naljad	234

